

BUITENLAND

U.S.A.-lers opzoekingsprojekt

Uit Dublin werd onlangs bekend gemaakt dat de U.S.A. en Ierland zinnens zijn in een gemeenschappelijke samenwerking nieuwe visgronden op te zoeken. Hieruit zou dan kunnen volgen dat Ierland tot de uitbouw zou overgaan van een hoogzeeverssvloot en de daarbij behorende neven-industrieën. Om dit plan mogelijk te maken zullen de Verenigde Staten een opzoekingschip uitleenen welke als thuishaven Galway zal hebben. De bemanning van dit vaartuig zal zowel uit Ieren als uit Amerikanen bestaan.

Het te exploreren gebied zal zich in de Noord Atlantische Oceaan bevinden. Over één maand zullen deze werkzaamheden een aanvang nemen, aldus verklaart Mr. O'Kelly, voorzitter van de Ierse Visserijvereniging.

BELANG VOOR IERLAND

De Ierse visserijindustrie kan geen daadwerkelijke uitbreiding nemen

zo deze niet gebaseerd is op een zeer intensief opzoekingsprogramma en rijke visgronden rondom haar kusten. Dit alles vergt een aanzienlijk kapitaal. De samenwerking met de U.S.A. zal hieraan veel verbeteren. De U.S.A. zelf zal daardoor geen schade ondergaan. De visindustrie van de Amerikaanse Oostkust immers is momenteel volledig afhankelijk van de Kustvisserij en de middenslag. In dit opzicht zijn zowel de Amerikaanse als de Ierse moeilijkheden identiek. Verder wordt er een programma op punt gezet waarbij jonge elementen een toekomst in de visserij kunnen vinden en waarbij tevens vervolmakingskursussen worden gegeven.

Het Iers plan van kredietverlening aan de visserij wordt tot op heden ten dage door geen ander tak van industrie geëvenaard. De Ierse regering gaat uit van het principe dat een expansie enkel op plannen kan gebaseerd worden. In dit licht hebben zij de pelagische visserij fantastisch gestimuleerd. — K

Kredietverlening aan de Deense visserij

De Koninklijke Deense Visserijbank heeft in haar 30ste jaarverslag de balans bekend gemaakt van het fiscaal jaar 1963 (welke op 1 april 1962 begon en eindigde op 31 maart 1963). De voornaamste activiteit van deze bank is het uitschrijven van leningen en subsidies voor de Deense zeevisserij.

Gedurende het jaar 1963 werden er 158 aanvragen ingediend tot het bekomen van een lening. Dit getal is ietwat hoger dan in het voorgaande jaar. Van deze 158 aanvragen werden er 125 leningen ingewilligd en dit voor een globaal bedrag van KR 14.257.700 (in Belgische F 103.900.000). In 1962 bedroeg dit KR. 30.509.000 (in Belgische F 220.550.000).

Deze 125 toegestane steunverleningen worden als volgt gedetailleerd:

— Nieuwbouw: 92 aanvragen voor BF 95.200.000.

— Modernisatie van verouderde schepen: 4 aanvragen voor BF 719.350.

— Vernieuwing van motoren: 5 aanvragen voor BF 1.095.250.

— Verbetering van de nevenbedrijven: 8 aanvragen voor BF 4.594.400.

— Vernieuwing van rubberen vloten BF 12.300.

— Reorganisatie van de steunkassen voor de vissers in moeilijkheden BF 1.456.750.

Bij de wet van 23 april 1963 werd aan deze bank tevens de machtiging verleend eveneens de leningaanvragen te onderzoeken welke door Groenland en de Farøe Eilanden ingediend worden. Tevens werd bij deze wet het plafond verhoogd tot BF 1.084.450.000 in plaats van BF 722.950.000. — K

Frankrijk en de Konferentie van Londen

Ook Frankrijk heeft nota genomen van de eerste beslissingen die getroffen werden op de konferentie van Londen en stipuleert dit als volgt:

„Het schijnt dus dat de Engelsen bereid zijn ons te laten vissen in de zone 3-6 mijl en dit gedurende drie jaar langs de westkust en de kust van Schotland, voor de overige plaatsen gedurende twee jaar. De demarkatielijn is de loodlijn van kaap tot kaap en de 24 mijlenlijn in de open baaien, zoals de Konventie van Geneve in 1958 het voorschrijft.

Onze vissers zullen wel opgemerkt hebben dat er geen sprake is van uitbreiding van de territoriale wateren. Om redenen die blijkbaar meer op het politieke dan op het technische afgestemd zijn, heeft men te Londen angstvallig het woord „territoriale wateren” vervangen door „gereserveerde zone's”. Men verkoos gereserveerde zone's voor te stellen waarvan, laten we het vlakaf zeggen, het bestaan ervan nog door geen enkel internationale overeenkomst gewettigd werd. Maar iedereen weet het: er zijn voorgaanden geweest.

Zijn de 16 landen nu bereid deze dispositie's van de Londense konferentie aan te nemen? IJsland verliet de vergadering en men beaamt in de diplomatieke milieu's dat IJsland er eenvoudig niet meer zal bij zijn in februari e.k., om te vermijden dat ze eventueel zouden moeten afstand doen van hun eerste stelling, namelijk het behouden van de 12 mijlen zone. De Noor zijn wat weerhoudend, enigszins wel om dezelfde reden, maar zijn meer diplomatisch aangelegd en zullen zeker afgevaardigd zijn op 26 februari. De Denen zijn er evenmin voor te vinden, steeds maar om dezelfde reden. Immers deze landen zijn diep ontgoocheld vermits een ander raam tegenover Engeland niet omhoog getrokken werd, namelijk het raam van een economische handel die de Britten wel kon van belang zijn. Men heeft hen enkel beloofd hierover een discussie op touw te zetten voor 26 februari, maar de groep der „zes” is wel vast besloten hierover geen woord te verspillen zolang de Europese visserijpolitiek te Brussel geen vaste vormen aangenomen heeft.

Wij Fransen, keren terug naar Londen en zullen ons bereid verklaren de overeenkomst te naamtaken op voorwaarde dat we kunnen onderhandelen over aanvaardbare transitie-akkoorden met Groot-Brittannië, en wel te verstaan ook met Ierland, die misschien niet zo toegeeflijk zal zijn als haar grote gebuur en dit om lokale politieke redenen.

VERKIEZINGSPOLITIEK

Immers gans die historie over „gereserveerde zone's” vindt haar

oorsprong in overwegingen van de lokale politiek. De konferentie te Londen, men mag het gerust zeggen, kwam slechts tot stand omdat de verkiezingen nakend zijn in Groot-Brittannië en dat, om de kustvissers voldoende te geven, beide grote Britse partijen elkaar willen overtroeven in het oog van de kleine vissers. Zeggen dat de wending van de Konferentie behagen vindt in het oog van het Britse gouvernement, is zeker overdreven. Zolang IJsland en Noorwegen het met de Konventie niet eens zijn, kan de Britse regering de wateren niet openstellen die ze ontnomen werden en waar ze zo'n nood aan hebben en dus geen voldoende geven aan hun vissers-kiezers.

HET BELANG VOOR

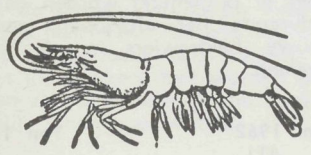
FRANKRIJK

De kwestie stelt zich: laat Frankrijk zich niets ontstellen door de propositie's van de Konventie van Londen te ondertekenen? De Britten schijnen voet bij stek te houden aan de beloften die ze op de vooravond van de verkiezingen aan hun kustvissers gedaan hebben. En juist om die reden zal Frankrijk zijn ja-woord geven, ook omdat we het geheel van de „zes” niet willen schenden vóór de onderhandelingen te Brussel over de Europese visserijpolitiek. Frankrijk heeft immers hierom gevraagd. Zijn deze argumenten gegrond? Het is moeilijk zich hierover uit te spreken. Indien we weigeren lopen we een risico en het enige hulpmiddel waarop we ons kunnen beroepen — en dat wel enigszins wisselvallig is — is het beroep op de „rechter” te Den Haag, gezien gereserveerde zone's in tegenstelling met territoriale wateren in geen enkel internationale overeenkomst vernoemd worden.

We vragen ons af of onze regering — en dan voornamelijk het ministerie van Buitenlandse Zaken — geneigd zou zijn indien het voor de handelsvloot ging, te aanvaarden indien er kon beroep gedaan worden op een internationale overeenkomst. We betwijfelen het sterk.

Het is nog te vroeg om alles te zien ontwikkelen in de kwestie van de 3-6 mijlen. Toch kan men er zich nu reeds rekenschap van geven dat de „faktuur” wel wat overdreven zal zijn. Toch zal het geen verrassing meer worden, want onze reders zijn erop voorbereid, misschien nog niet materieel, maar toch principieel dat de 3-6 mijlen een zwaar verlies zal betekenen.”

Tot daar het standpunt van de Franse visserijmiddelen. Zoals men vaststelt is de aanvaarding van de Konventie van Londen een kapitalatie om erger te voorkomen. — F

FIRMA
R. Huysseune
ZEEBRUGGE
Export Import
TELEFOON
Privé : 540.06
Magazijn : 541 541.42
Vis & Garnalen in 't Groot
Speciaiteit van verse
gepelde garnalen
Thuisbestelling
in de grote centra
Verzendings
in gans het land
(2182 V)